

89. Стефанъ Ганевъ	„ Казанлъкъ	„ 28
90. Димитъръ Ценовъ	„ Видинъ	„ 28
91. Георги Христовъ (Палеоглу)	„ Търново	„ 22
92. Христо Вълчановъ	„ Котелъ	„ 30
93. Димитъръ Момчиловъ	„ Русчукъ	„ 20
94. Кръстю Минковъ	„ Казанлъкъ	„ 20
95. С. Господиновъ (Хитриятъ)	„ Сливенъ	„ 27
96. Тончо Стояновъ	„ Стара-Загора	„ 28
97. Танасъ Д. Боздагански	„ Русчукъ	„ 32
98. Маринъ Начевъ	„ Желѣзникъ	„ 23
99. Х. Георги Х. Ивановъ	„ Тулча	„ 27
100. Господинъ Кумановъ	„ Тулча	„ 22
101. Димитъръ Стояновъ	„ Царево-Кория	„ 30
102. Петъръ Кънчевъ	„ Търново	„ 33
103. Цанко Балкански	„ Габрово	„ 26
104. Велко Кръстевъ	„ Махалата (Плѣвенско)	„ 23
105. Начо Димитровъ	„ Димотика	„ 30
106. Кръстю Велевъ	„ Пловдивъ	„ 26
107. Никола Неновъ	„ Плѣвенъ	„ 20
108. Спасъ Неновъ	„ Копривщица	„ 29
109. Нено Спикровъ	„ Видинъ	„ 19
110. Курти Петовъ	„ Видинъ	„ 27
111. Тодоръ Симеоновъ	„ Орѣхово	—
112. Божиль Димитровъ	„ Куманово	—
113. Сава Симовъ	„ Стара-Загора	—

Списъкътъ на участниците е автентиченъ, благодарение на сведенията, които Панайотъ Хитовъ на времето бѣ събралъ, за юнацитѣ. Стариятъ воевода не е могълъ да си спомни за нѣкои отъ тѣхъ, имената на които отпосле ни дава участващиятъ Христо Македонски, и съ това числото имъ се попълва съ още седемъ. Илия С. Бобчевъ, въ своята интересна книга „По кървавитѣ дири“ споменава имената на още двама: Никола Балкански отъ гр. Габрово, 25 год., и Димитъръ Стойчевъ Аглакинъ отъ Стара-Загора. Авторътъ на тая студия издири имената на останалитѣ неизвестни до сега още шестъ души. Така че съ това списъкътъ на 128-тѣ души юнаци, водени отъ Хаджи Димитъръ и Стефанъ Караджа, става пълненъ. Споредъ в. „Дума“ отъ юлий 1868 г. въ Търново, въ мѣстността Дараджата, къмъ Марно поле сж били обесени Димитъръ Мънзовъ, Петъръ Кънчевъ, Иванчо Ивановъ, Пенчо Станьовъ и Стоянъ отъ с. Лѣтница, а въ Габрово е билъ обесенъ Димитръ Габровецъ. Последнитѣ двама, неизвестни до сега, именно Стоянъ и Димитъръ, сж се числѣли къмъ Хаджидимитровата юнашка дружина. Къмъ тѣхъ прибавяме и Христо . . . отъ Килифарево, Маринъ Димчовъ отъ Преславъ, Тончо (Дончо) Бабадаглията и по-малкия братъ на Петъръ Станьовъ отъ Търново — Сава Станьовъ — който като малолѣтентъ, билъ осжденъ на 15 години каторжна работа въ Сенъ Жанъ д'Акръ (Сирия). Това сж имена на Х. Димитрови четници, на които е била окачена присжда — обесване или заточение.*)

*) Споредъ рапорта № 246 отъ 16. VIII 1868 г. на углавния съдъ на Дунавския вилаетъ до великия везиръ. Документътъ е издиренъ и преведенъ отъ турски отъ г. Панчо Доревъ (в. „З о р а“)